

[Valdemar Thomsen.]

hvorefter Landbrugsministeren kan straffes — at han vil kunne blive det, tror jeg ikke, der kan være to Meninger om —, men det er ikke underordnet, om Folketinget tolererer og forsvarer, ja, maaske tager Medansvaret for det Lovbrud, som er begaaet af Landbrugsministeren. Skulde det blive Tilfældet, er det Arbejde, som her foregaar, nærmest at betragte som det rene Teater og Tids-spilde.

Ordføreren for Forespørgerne (Jens Thomsen): De Herrer Hauch og Madsen-Mygdal er gaaet ind for Mejeribrugets enstemmige Krav. Jeg synes, det er meget paafaldende, at Venstre her i Salen indtager et ganske andet Standpunkt end deres betroede Mænd. Det indtager et andet Standpunkt i den Grad, at Venstre end ikke deltager i Forhandlingen om det foreliggende Spørgsmaal. Jeg synes, det er ganske mærkværdige Forhold, man herigennem bliver Vidne til.

Men jeg vil gerne rette et Spørgsmaal baade til den højtærede Landbrugsminister og til de Partier, der nu staar i Begreb med at give Ministeren et Tillidsvotum. Jeg vil spørge den højtærede Landbrugsminister: Hvis det skulde vise sig, at Ministeren faar en Dom for de Lovbrud, han har begaaet, vil Ministeren saa tage Konsekvensen af disse Forhold og gaa sin Vej? Og jeg vil stille det Spørgsmaal til de Partier, der nu er ved at give Ministeren et Tillidsvotum: Hvis Ministeren faar en Dom for Lovovertrædelse og han ikke selv vil gaa, vil Partierne da kræve, at Ministeren skal gaa?

Hermed sluttede Forespørgselen.

Paastand af Jens Thomsen paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen (se ovenfor)

forkastedes med 100 Stemmer mod 3.

Paastand af Carl Petersen m. fl. paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen (se ovenfor)

vedtoges med 105 Stemmer mod 3.

Næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1941 til 31. Marts 1942.

Forhandlingen genoptoges.

Hassing-Jørgensen: Lige siden 9. April har Regeringen og Kongens Opfordring til Befolkningen om at bevare Ro og Værdighed været efterlevet paa en mønstergyldig Maade. Saa langt fra at hengive os til ivrige og offentlige Drøftelser af det skete har vi fundet Udløsning i en enstemmig Hyldest til Kongen og i de imponerende Alsangstævner. Der har ingen Ophidselse været at spore i Bladenes ledende Artikler eller i de Udtalelser, som ledende Politikere nu og da har fremsat. Fra alle Sider har man sluttet op om Regeringen, som i Kraft af den Arbejdsordning, som er aftalt med Rigsdagen, sidder inde med en større Magtfuldkommenhed end nogen tidligere Regering.

Folket har overgivet Folkestyret i Regeringens Hænder og venter at faa det uskadt tilbage. Derfor afhænger nu ogsaa Folkets Vurdering af Folkestyrets Værdi af Regeringens Indsigt, Mod og Ansvarsbevidsthed og af Kvaliteten af dens Foranstaltninger. Jo mere der kan blive Aarsag til Indvendinger, og jo mindre disse Indvendinger kan gøres offentligt gældende, des farligere vil det blive for den endelige Vurdering af Folkestyrets Værdi. Derfor er det nødvendigt, at Regeringen saa vidt muligt finder en logisk politisk Linie for sin Politik.

Jeg har tidligere udtalt min uforbeholdne Anerkendelse af, at det er lykkedes gennem en Aarrække ikke blot at opretholde Dækning paa Driftsregnskabet, men ogsaa at opsamle en Reserve paa 45 Mill. Kr. foruden den Kapitalopsamling, som har fundet Sted paa Statens Formuekonto paa 178 Mill. Kr. Hvis de to Beløb lægges sammen, vil man se, at det betyder en Fordobling af Statens regnskabsmæssige Formue i Løbet af de sidste 10 Aar.

I den Anledning udtaler det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at det derved er blevet muligt nu under Krigen, da Indtægterne vil have Tendens til at gaa ned, medens de fleste Udgifter stiger, at forelægge et Budget, som tager Hensyn til denne Nedgang i Skatteevnen, og senere, at hvis man ikke havde haft opsavede Reserver og ikke havde vist en tidligere Tilbageholdenhed over for Laan, vilde det ikke have været muligt nu virkningsfuldt at sætte ind med disse Lempelser.

Det er mig imidlertid ikke muligt i det foreliggende Finanslovsforslag hverken at finde nogen Hensyntagen til denne Nedgang i Skatteevnen eller Lempelser af nogen Art.